

נר מצוה

מי בלית נר...
מלכות...
1 א מי...
2 ב מי...
3 ג מי...

ח נ מי...
ט ו מי...
י ז מי...
יא ח מי...
יב ט מי...
יג י מי...
יד יא מי...
טו יב מי...
טז יג מי...
יז יד מי...
יח טו מי...
יט יז מי...
כ יח מי...

גי...
הא...
הב...
הג...

תולה
בשומרת יום כנגד יום...
מסקנה ליה להרי' אם עמח קל...
כנן סופרת מקלת או הכל ולא עכלה תולה כלל ספרה...
כלל בין כנדה בין כנמה מח...
ומתא: (גמל) **יושבת**

"הרואה סמאי דמיא דנדה מה נדה דקחויא
אף נכרית דקא חזיא *אמר רב ששת כי ניים
ושביב רב אמרה להא שמעתא דתניא תולה
בנכרית רבי מאיר אומר בנכרית הראויה
לראות ואפילו ר"מ לא קאמר אלא בראויה
לראות אבל רואה לא איצטרך אמר רבא
וחסברא ר"מ לחומרא רבי מאיר לקלא
דתניא אינה תולה בנכרית רבי מאיר אומר
תולה ואלא קשיא דך תריץ הכי והיא שרואה
ר מאיר אומר בראויה לראות ואף ע"פ שאינה
רואה ח"ד תולה בשומרת יום כנגד יום בשני
שלה ובסופרת שבעה שלא סבלה לפיכך
היא מתוקנת וחברתה מקלקלת דברי
רשב"ג רבי אומר אינה תולה לפיכך שתיהן
מקלקלות יושון שתולה בשומרת יום כנגד
יום בראשון שלה וביושבת על דם שיהי
ובבתולה שדמיה שחורין *לפיכך דרשב"ג
למה לי משום דרבי לפיכך דרבי למה לי
מדו דתימא הדיא דאשחכח כחם גבה
תתקלקל אידיך לא תתקלקל קמשמע לן אמר
רב חסדא סמא וטהור שהלכו בשני שבילין
אחד שיהי ואחד סמא באנו למחלוך רבי
דרשב"ג מתקוף לה רב ארא עד כאן לא קאמר
רבי הרם אלא דתרייהו כי הרדי גינהו הבא
מאי נפקא לן מינה ורב חסדא סוף סוף איהו
טבילה בעיא איתמר א"ד יום ב' רגניא
טבא וטהור ואפילו טהור ותלוי שהלכו
בשני שבילין אחד סמא ואחד טהור תולה
טבא בתלוי וטהור בטהור לדברי הכל בעא
מינה ר' יוחנן מדבי יהודה בר ליואי מהו
לתלות כחם בכחם אליבא דרבי לא תבעי
לך השתא ומה דתם דקא חזיא מגופה אמת
אינה תולה הבא דמעלמא קא אתי לא כל
שכן כי תבעי לך אליבא דרשב"ג הרם הוא
דקא חזיא מגופה תליא הבא דמעלמא
קאתי לא תליא או דלמא לא שגא "א"ל
*אין תולין מה טעם *לפי שאין תולין
איתיביה אין תולין כחם בכחם השאיילה
הזוקה לנכרית או ליושבת על הכרם
הרי זו תולה בה הא גופה קשיא רישא אמרת
אין תולין ספא אמרת תולין הא לאקשיא
הא רבי הוא רשב"ג איכא דאמרי הא הוא
אשי אמר הא רשב"ג הוא ולא קשיא
כאן

הרואה. שגדולה היא ודעיין בה דכבר רמזה. ראויה לראות.
שהגשו ימי הגעורים: וחסברא רבי מאיר לחומרא הוא. דמיא
לתנא קמא אפילו אינה לראיה ומשמע מינה דלמרייהו לא בעיין
שרמזה כנר והא פניא דרבי מאיר לקולא מכלל דלמ"ק לא סגי
בראויה לראות עד שפאה קשיא דך.
קמייהו דמשמע דר' מאיר לחומרא:
תריץ הכי בוי. ובדימא דקמיא אינה
תולה בנכרית למ"ק הכי קאמר אינה
תולה בנכרית הרואה לראות ללא
אם ק רואה ר' מאיר אומר תולה
ותרויהו ממתיהא דלא מילתא אמרי
ורכ דלמר כנמה קמא דמרייהו:
בשני שלה. אם השאיילה לשומרת
יום בשני שלה תולה זה ואף על גב
דלא הוזקה רואה היום כיון
דמעיינה פחות תולה זה ואע"ג
דמקלקלה לא פורחא דנריה לשמור
יום המחרת כיון דטמאה השמא:
ובסופרת ד'. נקיים אחר יבנה ואף
ע"פ שמקלקלה הריכה שפמיה כל
ימי ספירתה ונריה לפפור ו' נקיים
הואל ועכשו טמאה תולה זה:
וחברתה מקלקלת. שומרת יום
נריכה עד לשמור שלשי בשביל כחם
זה ואם סופרת היא סומרת כל
שנפיה: רבי אומר אינה תולה.
הואל ומקלקלה לה מאי חזית
דמקלקלה להך טפי מהך: ושורין
שתולה בשומרת יום כנגד יום בראשון
שלה. דלא מקלקלה מידי: ובידושת
עד דם טהור ובבתולה שדמיה שחורין.
דלא מקלקלה לה מידי שאין לה כחם
דלמרי' גפי קמא דף (י) זו שירפה
מאי ותולין כחמה דם בתוליס:
לפיכך דרבן שמעון למה לי. כיון
דתנא תולה זה פשיטא הדיא מתוקנת
זו מקלקלת: שהלכו בשני שבילין.
ולא דענא הי להא על ויהי להא
על: באנו למחלוך. לרן
שמעון (ה) דלמר תולין כחם בשומרת
יום הבא נמי תולין שביל טמא נחלס
טמא וטהור בטהור ולרבי שיהיה
טמאים: עד כאן לא אמר רבי.
*דשניה טמאה: אלא משום דכי הרדי
גינהו. שיהיו היו כחמת טהרה
(והשומרת יום בשני שלה ראויה
לנצול כל שעה שחמה כיון שספרה
שעה אחת הילך אין כאן טמאה
שחולל לתלות והיא יזמר מלמא לפיכך
שמהין טמאות אבל הבא דעמח הוא
מאי נפקא ליה מינה א' תלת יב
הילך אפילו לרבי תלין: ורב חסדא
אמר סוף סוף. דך שומרת יום
טבילה היא בעינא הילך טמאה הוא
ואפילו הכי קאמר רבי לא תלין זה:

הרואה. שגדולה היא ודעיין בה דכבר רמזה. ראויה לראות.
שהגשו ימי הגעורים: וחסברא רבי מאיר לחומרא הוא. דמיא
לתנא קמא אפילו אינה לראיה ומשמע מינה דלמרייהו לא בעיין
שרמזה כנר והא פניא דרבי מאיר לקולא מכלל דלמ"ק לא סגי
בראויה לראות עד שפאה קשיא דך.
קמייהו דמשמע דר' מאיר לחומרא:
תריץ הכי בוי. ובדימא דקמיא אינה
תולה בנכרית למ"ק הכי קאמר אינה
תולה בנכרית הרואה לראות ללא
אם ק רואה ר' מאיר אומר תולה
ותרויהו ממתיהא דלא מילתא אמרי
ורכ דלמר כנמה קמא דמרייהו:
בשני שלה. אם השאיילה לשומרת
יום בשני שלה תולה זה ואף על גב
דלא הוזקה רואה היום כיון
דמעיינה פחות תולה זה ואע"ג
דמקלקלה לא פורחא דנריה לשמור
יום המחרת כיון דטמאה השמא:
ובסופרת ד'. נקיים אחר יבנה ואף
ע"פ שמקלקלה הריכה שפמיה כל
ימי ספירתה ונריה לפפור ו' נקיים
הואל ועכשו טמאה תולה זה:
וחברתה מקלקלת. שומרת יום
נריכה עד לשמור שלשי בשביל כחם
זה ואם סופרת היא סומרת כל
שנפיה: רבי אומר אינה תולה.
הואל ומקלקלה לה מאי חזית
דמקלקלה להך טפי מהך: ושורין
שתולה בשומרת יום כנגד יום בראשון
שלה. דלא מקלקלה מידי: ובידושת
עד דם טהור ובבתולה שדמיה שחורין.
דלא מקלקלה לה מידי שאין לה כחם
דלמרי' גפי קמא דף (י) זו שירפה
מאי ותולין כחמה דם בתוליס:
לפיכך דרבן שמעון למה לי. כיון
דתנא תולה זה פשיטא הדיא מתוקנת
זו מקלקלת: שהלכו בשני שבילין.
ולא דענא הי להא על ויהי להא
על: באנו למחלוך. לרן
שמעון (ה) דלמר תולין כחם בשומרת
יום הבא נמי תולין שביל טמא נחלס
טמא וטהור בטהור ולרבי שיהיה
טמאים: עד כאן לא אמר רבי.
*דשניה טמאה: אלא משום דכי הרדי
גינהו. שיהיו היו כחמת טהרה
(והשומרת יום בשני שלה ראויה
לנצול כל שעה שחמה כיון שספרה
שעה אחת הילך אין כאן טמאה
שחולל לתלות והיא יזמר מלמא לפיכך
שמהין טמאות אבל הבא דעמח הוא
מאי נפקא ליה מינה א' תלת יב
הילך אפילו לרבי תלין: ורב חסדא
אמר סוף סוף. דך שומרת יום
טבילה היא בעינא הילך טמאה הוא
ואפילו הכי קאמר רבי לא תלין זה:

הרואה. שגדולה היא ודעיין בה דכבר רמזה. ראויה לראות.
שהגשו ימי הגעורים: וחסברא רבי מאיר לחומרא הוא. דמיא
לתנא קמא אפילו אינה לראיה ומשמע מינה דלמרייהו לא בעיין
שרמזה כנר והא פניא דרבי מאיר לקולא מכלל דלמ"ק לא סגי
בראויה לראות עד שפאה קשיא דך.
קמייהו דמשמע דר' מאיר לחומרא:
תריץ הכי בוי. ובדימא דקמיא אינה
תולה בנכרית למ"ק הכי קאמר אינה
תולה בנכרית הרואה לראות ללא
אם ק רואה ר' מאיר אומר תולה
ותרויהו ממתיהא דלא מילתא אמרי
ורכ דלמר כנמה קמא דמרייהו:
בשני שלה. אם השאיילה לשומרת
יום בשני שלה תולה זה ואף על גב
דלא הוזקה רואה היום כיון
דמעיינה פחות תולה זה ואע"ג
דמקלקלה לא פורחא דנריה לשמור
יום המחרת כיון דטמאה השמא:
ובסופרת ד'. נקיים אחר יבנה ואף
ע"פ שמקלקלה הריכה שפמיה כל
ימי ספירתה ונריה לפפור ו' נקיים
הואל ועכשו טמאה תולה זה:
וחברתה מקלקלת. שומרת יום
נריכה עד לשמור שלשי בשביל כחם
זה ואם סופרת היא סומרת כל
שנפיה: רבי אומר אינה תולה.
הואל ומקלקלה לה מאי חזית
דמקלקלה להך טפי מהך: ושורין
שתולה בשומרת יום כנגד יום בראשון
שלה. דלא מקלקלה מידי: ובידושת
עד דם טהור ובבתולה שדמיה שחורין.
דלא מקלקלה לה מידי שאין לה כחם
דלמרי' גפי קמא דף (י) זו שירפה
מאי ותולין כחמה דם בתוליס:
לפיכך דרבן שמעון למה לי. כיון
דתנא תולה זה פשיטא הדיא מתוקנת
זו מקלקלת: שהלכו בשני שבילין.
ולא דענא הי להא על ויהי להא
על: באנו למחלוך. לרן
שמעון (ה) דלמר תולין כחם בשומרת
יום הבא נמי תולין שביל טמא נחלס
טמא וטהור בטהור ולרבי שיהיה
טמאים: עד כאן לא אמר רבי.
*דשניה טמאה: אלא משום דכי הרדי
גינהו. שיהיו היו כחמת טהרה
(והשומרת יום בשני שלה ראויה
לנצול כל שעה שחמה כיון שספרה
שעה אחת הילך אין כאן טמאה
שחולל לתלות והיא יזמר מלמא לפיכך
שמהין טמאות אבל הבא דעמח הוא
מאי נפקא ליה מינה א' תלת יב
הילך אפילו לרבי תלין: ורב חסדא
אמר סוף סוף. דך שומרת יום
טבילה היא בעינא הילך טמאה הוא
ואפילו הכי קאמר רבי לא תלין זה:

[יבסח מה ותי]

הנהו רבי...
(6) רש"י דרבי...
למחלוך...
למחל: (7) דרבי...
מחוס וכו' ספרה דתורתו:

כל הדין...
[סי' קולא...]
למחל: (7) דרבי...
מחוס וכו' ספרה דתורתו:

גליון הש"ס...
גמ' לרבי...
מחוס וכו' ספרה דתורתו:

תוספי הרא"ש

דתניא תולה בנכרית...
ר"מ אומר...
הואל ומקלקלה לה מאי חזית...
דמקלקלה להך טפי מהך: ושורין...
שתולה בשומרת יום כנגד יום בראשון...
שלה. דלא מקלקלה מידי: ובידושת...
עד דם טהור ובבתולה שדמיה שחורין.
דלא מקלקלה לה מידי שאין לה כחם
דלמרי' גפי קמא דף (י) זו שירפה
מאי ותולין כחמה דם בתוליס:
לפיכך דרבן שמעון למה לי. כיון
דתנא תולה זה פשיטא הדיא מתוקנת
זו מקלקלת: שהלכו בשני שבילין.
ולא דענא הי להא על ויהי להא
על: באנו למחלוך. לרן
שמעון (ה) דלמר תולין כחם בשומרת
יום הבא נמי תולין שביל טמא נחלס
טמא וטהור בטהור ולרבי שיהיה
טמאים: עד כאן לא אמר רבי.
*דשניה טמאה: אלא משום דכי הרדי
גינהו. שיהיו היו כחמת טהרה
(והשומרת יום בשני שלה ראויה
לנצול כל שעה שחמה כיון שספרה
שעה אחת הילך אין כאן טמאה
שחולל לתלות והיא יזמר מלמא לפיכך
שמהין טמאות אבל הבא דעמח הוא
מאי נפקא ליה מינה א' תלת יב
הילך אפילו לרבי תלין: ורב חסדא
אמר סוף סוף. דך שומרת יום
טבילה היא בעינא הילך טמאה הוא
ואפילו הכי קאמר רבי לא תלין זה:

מהו לתלות עלה

רבי מודה שתולה בנדה גמורה...
בכחם. ולומר כ"י לילכה לממר דבעי לתלות...
סבלה אבל בראשון פשיטא ליה דפולה דחם...
קשיא הוא איכא לגמרי (ב) לרבי בין לרשב"ג בראשון...
ושור דלתיבא דרבי גמרי' (ל) למכשני בראשון...
אפי' בראשון שלה מעשי' ליה ופשיטא ליה דלין...
מגופה והשתא לטלהו שטי' קשה ל' יהודה...
רבי בראשון שלה והוא בעי' שלה הע"ס...
שיטל לרן ולא בשיטתיה ד"ר דהא קאמר...
ואוקמנא בעיא שלו אפילו בראשון...
חזיא לא תלין בשני שלה לרבי בכחם...
כאן

רבי מודה שתולה בנדה גמורה...
בכחם. ולומר כ"י לילכה לממר דבעי לתלות...
סבלה אבל בראשון פשיטא ליה דפולה דחם...
קשיא הוא איכא לגמרי (ב) לרבי בין לרשב"ג בראשון...
ושור דלתיבא דרבי גמרי' (ל) למכשני בראשון...
אפי' בראשון שלה מעשי' ליה ופשיטא ליה דלין...
מגופה והשתא לטלהו שטי' קשה ל' יהודה...
רבי בראשון שלה והוא בעי' שלה הע"ס...
שיטל לרן ולא בשיטתיה ד"ר דהא קאמר...
ואוקמנא בעיא שלו אפילו בראשון...
חזיא לא תלין בשני שלה לרבי בכחם...
כאן

רבי מודה שתולה בנדה גמורה...
בכחם. ולומר כ"י לילכה לממר דבעי לתלות...
סבלה אבל בראשון פשיטא ליה דפולה דחם...
קשיא הוא איכא לגמרי (ב) לרבי בין לרשב"ג בראשון...
ושור דלתיבא דרבי גמרי' (ל) למכשני בראשון...
אפי' בראשון שלה מעשי' ליה ופשיטא ליה דלין...
מגופה והשתא לטלהו שטי' קשה ל' יהודה...
רבי בראשון שלה והוא בעי' שלה הע"ס...
שיטל לרן ולא בשיטתיה ד"ר דהא קאמר...
ואוקמנא בעיא שלו אפילו בראשון...
חזיא לא תלין בשני שלה לרבי בכחם...
כאן

רבי מודה שתולה בנדה גמורה...
בכחם. ולומר כ"י לילכה לממר דבעי לתלות...
סבלה אבל בראשון פשיטא ליה דפולה דחם...
קשיא הוא איכא לגמרי (ב) לרבי בין לרשב"ג בראשון...
ושור דלתיבא דרבי גמרי' (ל) למכשני בראשון...
אפי' בראשון שלה מעשי' ליה ופשיטא ליה דלין...
מגופה והשתא לטלהו שטי' קשה ל' יהודה...
רבי בראשון שלה והוא בעי' שלה הע"ס...
שיטל לרן ולא בשיטתיה ד"ר דהא קאמר...
ואוקמנא בעיא שלו אפילו בראשון...
חזיא לא תלין בשני שלה לרבי בכחם...
כאן

רבי מודה שתולה בנדה גמורה...
בכחם. ולומר כ"י לילכה לממר דבעי לתלות...
סבלה אבל בראשון פשיטא ליה דפולה דחם...
קשיא הוא איכא לגמרי (ב) לרבי בין לרשב"ג בראשון...
ושור דלתיבא דרבי גמרי' (ל) למכשני בראשון...
אפי' בראשון שלה מעשי' ליה ופשיטא ליה דלין...
מגופה והשתא לטלהו שטי' קשה ל' יהודה...
רבי בראשון שלה והוא בעי' שלה הע"ס...
שיטל לרן ולא בשיטתיה ד"ר דהא קאמר...
ואוקמנא בעיא שלו אפילו בראשון...
חזיא לא תלין בשני שלה לרבי בכחם...
כאן

רבי מודה שתולה בנדה גמורה...
בכחם. ולומר כ"י לילכה לממר דבעי לתלות...
סבלה אבל בראשון פשיטא ליה דפולה דחם...
קשיא הוא איכא לגמרי (ב) לרבי בין לרשב"ג בראשון...
ושור דלתיבא דרבי גמרי' (ל) למכשני בראשון...
אפי' בראשון שלה מעשי' ליה ופשיטא ליה דלין...
מגופה והשתא לטלהו שטי' קשה ל' יהודה...
רבי בראשון שלה והוא בעי' שלה הע"ס...
שיטל לרן ולא בשיטתיה ד"ר דהא קאמר...
ואוקמנא בעיא שלו אפילו בראשון...
חזיא לא תלין בשני שלה לרבי בכחם...
כאן